

Sygn. akt V Ca 934/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia	SSO Adam Simoni (spr.)
Sędzia:	SSO Magdalena Kocój
Sędzia:	SSR del. do SO Witold Benicki
Protokolant:	st. sekr. sąd. Edyta Rak

po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2017 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. W. i J. W.
przeciwko (...)z siedzibą R.
o zapłatę kwoty 5.446,00 zł

na skutek apelacji pozwanego
od wyroku Sądu Rejonowego w D.

z dnia 6 września 2016 r., sygn. akt I C 605/15

oddala apelację.

SSO Magdalena Kocój SSO Adam Simoni SSR del. do SO Witold Benicki

Sygn.akt: V Ca 934/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 maja 2017 r

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 września 2016 r sygn..akt: I C 605/15 Sąd Rejonowy w D.w sprawie z powództwa R. W. i J. W. wytoczonego przeciwko (...)z siedzibą w R. o zapłatę zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 5.445,53 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 7.03.2015 r do dnia zapłaty (pkt I), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt II), zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 1233,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt III).

Powyższy wyrok zapadł w oparciu o ustalenia faktyczne i dokonane w oparciu o te ustalenia rozważania prawne wskazane w uzasadnieniu zalegającym na k. 155-158 akt sprawy.

Od powyższego wyroku w części dotyczącej pkt I i III pozwany wniósł apelację zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj:

a. art. 363 § 1 kc w zw z art. 6 kc przez błędne przyjęcie, że:

- powodowie wykazali, aby w niniejszej sprawie zachodziła szkoda częściowa, a naprawa przedmiotowego pojazdu była celowa i ekonomicznie opłacalna, podczas gdy z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej K. M. wynikało, że niezależnie od wybranego wariantu naprawy jej koszt w sposób znaczący przewyższał wartość pojazdu sprzed powstania szkody wynoszący 19.000,00 zł,

- powodowie wykazali, aby faktycznie wykonana przez nich naprawa została przeprowadzona zgodnie z technologią producenta pojazdu i przywracała stan poprzedni pojazdu, podczas gdy okolicznością bezsporną w sprawie było, że została zastosowana stawka za roboczo-godzinę odbiegająca pod tych stosownych na lokalnym rynku oraz do naprawy użyto części używanych, a zatem naprawa była prowadzona w taki sposób aby uniknąć szkody całkowitej – co oznacza, że nie została ona przeprowadzona zgodnie z technologią producenta, a zatem taka naprawa nie mogła przywrócić stanu poprzedniego pojazdu,

- fakt pomyślnego przejścia okresowych badań technicznych auta oznacza, że naprawa przywróciła stan poprzedni pojazdu oraz została wykonana zgodnie z technologią producenta, podczas gdy w toku badań technicznych są sprawdzane wyłącznie właściwości jezdne pojazdu oraz czy konkretne podzespoły nie wpływają na bezpieczeństwo w ruchu tj hamulce, amortyzatory, oświetlenie etc., a nie jakoś prac blacharsko-lakierniczych, zatem powyższa okoliczność nie może stanowić miarodajnej przesłanki do uznania, że zlecona przez powodów naprawa była zgodna z technologią producenta pojazdu i przywróciła stan poprzedni pojazdu,

b. art. 361 § 1 kc w zw z art. 6 kc poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kwoty odszkodowania za naprawę pojazdu w sytuacji, gdy roszczenia odszkodowawcze powoda przenoszące kwotę 11.300 zł nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem drogowym z dnia 5.02.2015 r z następujących względów:

- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, którą Sąd I Instancji podzielił w całej rozciągłości wyraźnie i jednoznacznie wskazywała, że niezależnie od przyjętego wariantu naprawy, jej obiektywny koszt przekracza wartość pojazdu sprzed powstania szkody oraz jest wyższy niż koszt faktycznie przeprowadzonej naprawy zleconej przez powodów wynoszący 16.745,53 zł, co oznacza, że szkoda powinna zostać zakwalifikowana jako całkowita,

- powodowie nie wykazali, aby koszt naprawy wynoszący 16.745,53 zł pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem drogowym z dnia 5.02.2015 r, a taka naprawa była przeprowadzona zgodnie z technologią producenta pojazdu

2. naruszenie przepisów prawa procesowego tj”

- art. 233 § 1 kpc w zw z art. 278 § 1 kpc poprzez dokonanej wybiórczej i powierzchownej oceny zgromadzonych dowodów w postaci opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, nie odniesienie jej do pozostałych okoliczności w sprawie oraz pominięcie płynących z niej wniosków mówiących , że niezależnie od wybranego wariantu naprawy jej koszt przekracza wartość pojazdu sprzed powstania szkody, a zatem szkodę należało zakwalifikować jako tzw szkodę całkowitą,

- art. 328 § 2 kpc poprzez niewskazanie w treści uzasadnienia wyroku przyczyn dla których Sąd odmówił wiarygodności dowodowi w postaci opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, podczas gdy z treści w/w opinii jednoznacznie wynika, że niezależnie od wariantu przyjętej naprawy jej koszt przekracza wartość pojazdu sprzed powstania szkody, co oznacza, że naprawa pojazdu była ekonomicznie niecelowa, a zatem szkoda powinna być rozliczona jako całkowita, natomiast Sąd I Instancji w treści uzasadnienia nie przedstawił przekonujących

argumentów i nie powołał się na dopuszczone w toku postępowania dowody, które uzasadniałyby zajęcie stanowiska przeciwnego,

3. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym polegającą na przyjęciu, że szkoda powstała w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 5.02.2015 r nie ma charakteru szkody całkowitej, podczas gdy całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, a w szczególności treść opinii biegłego sądowego wskazuje jednoznacznie na to, że naprawa uszkodzonego pojazdu była ekonomicznie nieopłacalna, albowiem koszt naprawy znacząco przewyższał wartość pojazdu przed zdarzeniem odszkodowawczym z dnia 5.02.2015 r, co równoznaczne jest z koniecznością rozliczenia w/w szkody jako całkowitej.

Pozwany w oparciu o powyższe zarzuty wniósł o zmianę wyroku w pkt I przez oddalenie powództwa w całości, zmianę pkt III przez zasądzenie solidarnie od powodów na swoją rzecz kosztów postępowania oraz zasądzenie solidarnie od powodów na swoją rzecz kosztów procesu za instancje odwoławczą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest bezzasadna.

Podniesione w złożonym przez pozwanego środka zaskarżenia zarzuty należy uznać za chybione, albowiem próbując podważyć trafność dokonanej przez Sąd I instancji gruntownej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, jak i poprawność poczynionych na jej podstawie ustaleń faktycznych i celność dokonanych rozważań, skarżący w istocie nie zdołał wykazać konkretnych uchybień Sądu I instancji.

Wskazać zatem należy, że zaskarżony wyrok jest zgodny z prawem i trafny w odniesieniu okoliczności faktycznych sprawy. Sąd Rejonowy należycie zebrał materiał dowodowy i dokonał prawidłowej jego oceny, jak również poczynił zgodne z jego treścią ustalenia. Sąd Okręgowy przyjmuje za własne tak dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia odnośnie stanu faktycznego sprawy, jak również wyciągnięte z tych ustaleń wnioski prawne, bez potrzeby powielania ich treści. W tych okolicznościach, zgodnie z utrwalonym w tym zakresie orzecnictwem Sąd Okręgowy zauważa, iż nie jest obowiązany powtarzać prawidłowo dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń i prawnej ich oceny. Sąd Rejonowy oparł się bowiem na prawidłowo przeprowadzonych dowodach, z zachowaniem wymagań dotyczących źródeł dowodzenia oraz zasady bezpośredniości i dokonał ich oceny bez naruszenia zasad logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Stwierdzić należy, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy pozwany, w ramach zarzutów apelacji, przeciwstawia ustaleniom poczynionym przez Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy, z uwzględnieniem zasad orzekania, własne twierdzenia, które stanowią jedynie polemikę ze słusznie i właściwie przeprowadzoną oceną dowodów w sprawie, dokonanych w oparciu o nie ustaleń i przyjętą ich prawną oceną.

W związku z powyższym nie sposób uznać za trafne twierdzenie skarżącego, iż w okolicznościach niniejszej sprawy szkodę jaką doznali powodowie na skutek zdarzenia drogowego z dnia 5.02.2015 r należało zakwalifikować jako tzw szkodę całkowitą. Niewątpliwie jak prawidłowo ustalił to Sąd I Instancji sama strona pozwana po przeprowadzeniu oględzin pojazdu sporządziła kosztorys na podstawie którego koszt naprawy pojazdu powodów tj samochodu MAZDA został wyliczony na kwotę 16.745,53zł. Ponadto prawidłowo również ustalił Sąd Rejonowy, iż pozwany nie podważał faktu wykonania naprawy przez powodów w powyższej cenie oraz, że uznał wskazywaną przez powodów wartość ich pojazdu sprzed szkody na kwotę 19.000 zł, co wynika z dowodu z dokumentu w postaci decyzji z dnia 9 marca 2015 r. Brak było zatem podstaw do przyjęcia twierdzeń sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii biegłego w której wyliczył on koszt naprawy pojazdu powodów w kwocie przekraczającej wartość pojazdu sprzed szkody. W tym miejscu Sąd Okręgowy zauważa, że dowód z opinii biegłego, tym różni się od innych dowodów, iż jego celem nie jest w zasadzie ustalanie faktów mających znaczenie w sprawie, lecz udzielenie sądowi wyjaśnień w kwestiach wymagających wiadomości specjalnych. Do dokonywania wszelkich ustaleń w procesie powołany jest sąd, a nie biegły oraz, że w systemie procesowym obowiązuje zasada równości dowodów (środków dowodowych) rozumiana w ten sposób, że ustawodawca nie tworzy kategorii dowodów uprzywilejowanych, którym nadawałby z urzędu szczególną moc dowodową. Wszystkie zatem dowody podlegają swobodnej ocenie sędziowskiej na podstawie art. 233 k.p.c, co dotyczy także dowodu z opinii biegłego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2015 r V CSK 254/14 LEX nr

1652706, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2014 r., V CSK 584/13 LEX nr 1540644). Ostatecznie za chybiony należało także uznać podniesiony w złożonym środku zaskarżenia zarzut w przedmiocie naruszenia art. 328 § 2 kpc. Podnieść należy, że strona może się powołać na zarzut wadliwego sporządzenia uzasadnienia, gdy z powodu braku w uzasadnieniu elementów wskazanych w art. 328 § 2 kpc zaskarżony wyrok nie poddaje się kontroli apelacyjnej czy kasacyjnej (wyrok SN z dnia 15.04.2005 r., I CK 756/2004). Taka sytuacja o czym mowa wyżej w niniejszej sprawie nie zachodzi. Sąd Rejonowy dokonał bowiem w niniejszej sprawie wszechstronnej oceny materiału dowodowego, czyniąc na jej podstawie rzetelne i prawidłowe ustalenia faktyczne, a ponadto uzasadnienie Sądu I Instancji zawiera także prawidłowe przytoczenie i szczegółowe omówienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

W konsekwencji za bezzasadne należało uznać podnoszone przez skarżącego zarzuty w przedmiocie naruszenia przepisów prawa materialnego w sposób wskazany w złożonej apelacji. Sąd I Instancji zasadnie wobec odpowiedzialności pozwanego za szkodę jako ubezpieczyciela na podstawie art. 822 § 1 kc, art. 34 i art. 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r. poz. 2060 z późn.zm) oraz art. 361 § 2 kc zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę w wysokości 5.445,53 zł. Zasadą bowiem jest, że zakład ubezpieczeń jest zobowiązany zwrócić poszkodowanemu wszystkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu pojazdu. W myśl art. 363 k.c. w razie zaistnienia wypadku poszkodowany powinien uzyskać pełną rekompensatę poniesionej szkody. W przypadku gdy dotyczy to szkody majątkowej w samochodzie zaistniałej na skutek kolizji drogowej efekt naprawienia szkody jest osiągnięty wówczas, gdy prowadzone prace naprawcze samochodu doprowadzą go do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego ma miejsce wówczas, gdy stan pojazdu po naprawie odpowiada stanowi przed uszkodzeniem pod względem stanu technicznego, zdolności użytkowania, części składowych, trwałości. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że niewątpliwie dokonana przez powodów naprawa doprowadziła uszkodzony samochód do stanu o jakim mowa powyżej. Pojazd powodów jest sprawny technicznie i zapewnia im komfort jazdy jak sprzed kolizji. Podnieść należy za Sądem Rejonowym, iż sama strona pozwana wskazała, że w sporządzonym przez nią kosztorysie zostały uwzględnione najniższe stawki roboczogodziny i na takie stawki powodowie wyrazili zgodę. W celu przywrócenia samochodu powodów do stanu poprzedniego wymienione zostały uszkodzone części. Wbrew zatem zarzutom apelacji roszczenia odszkodowawcze powodów pozostają w związku z przyczynowym ze zdarzeniem drogowym z dnia 5.02.2015r.

Odnosząc się do pkt III wyroku Sądu Rejonowego, który również został przez pozwanego zaskarżony podnieść należy, że ze względu na wynik postępowania zasadnie na podstawie art. 98 kpc Sąd I Instancji zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie koszty postępowania.

Z tych względów uznając apelację pozwanego za bezzasadną, na podstawie art. 385 kpc Sąd Okręgowy orzekł o jej oddaleniu.

SSO Magdalena Kocój SSO Adam Simoni SSR del. do SO Witold Benicki